

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 9Co/28/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416207827
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Floreková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1416207827.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Florekovej a členov senátu JUDr. Romana Huszára a JUDr. Zuzany Posluchovej v právnej veci žalobcu: O. E. J., F. X. X. XXXX, T. T., U. XX, proti žalovanej: O. E. J., F. XX. X. XXXX, T. T., U. XX, o návrhu žalobcu na obnovu konania, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 11. 9. 2018 č.k. 11C/124/2016 - 73, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovaná **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol návrh žalobcu na obnovu konania vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16C/47/2012 (navrhovateľka O. E. J. c/a odporca O. E. J., o vylúčenie z užívania bytu) ako aj návrhu na odklad vykonateľnosti rozhodnutia vo veci. Zároveň v konaní úspešnej žalovanej priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa svojou žalobou domáhal, aby súd v prípade povolenia obnovy konania zrušil rozsudok sp. zn. 16C/47/2012 tamojšieho súdu v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu sp. zn. 6Co/186/2014 a aby tiež zrušil uznesenie sp. zn. 2Co/128/2012 Krajského súdu v Bratislave a výroky rozhodnutí zmenil tak, že žalobu zamietla alebo konanie vo veci samej zastavuje, s tým, že napadnuté rozhodnutie vo veci samej mení a novým rozhodnutím nahrádza pôvodné rozhodnutie. Žalobca ďalej žiadal, aby súd návrh a odvolanie žalovanej o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by súd uložil jemu (v postavení žalovaného) nevstupovať do bytu Č. XX na U.O. XX R. T. až do právoplatného rozhodnutia vo veci vylúčenia žalovaného z užívania nehnuteľnosti zamietol, aby návrh a odvolanie žalobkyne o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým by mu súd uložil povinnosť zdržať sa akéhokoľvek kontaktu so žalovanou, najmä telefonicky, písaním správ alebo priblížením sa na vzdialenosť kratšiu ako 15 metrov, s výnimkou úradného styku a v rámci realizácie práva styku zamietol a aby návrh žalobkyne o jeho vylúčenie z užívania bytu č. XX R. T. na U. XX až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM vedeného na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/171/2007 zamietol. K dôvodom obnovy konania žalobca uviedol, že odvolací súd svojím rozsudkom z 5.5.2014 v odvolacom konaní potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu z 27. 11. 2013, ktorým bol on, žalobca, vylúčený z užívania bytu. Dôvodom obnovy je uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Tdo/92/2015, ktorým v trestnej veci proti nemu vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 5T 101/2010 o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2To 127/2013 bolo rozhodnuté tak, že Najvyšší súd SR rozhodol o jeho nezákonnosti. Rozhodnutie v trestnej veci bolo podstatným dôkazom pri rozhodovaní, preto je namieste, aby súd jeho návrhu na obnovu konania vyhovel. V návrhu na odklad vykonateľnosti žalobca poukazoval na to, že v predmetnom byte majú právo obaja rodičia sa stretávať s plnoletou dcérou E. J., ktorá má v byte rodičov aj trvalé bydlisko.

Spoločným znakom v konaní vo veciach bydliska dieťaťa ide o právo na rodinný život. Výsledkom konania by teda nemalo byť vedenie sporu medzi stranami sporu, ale zabezpečenie najlepšieho záujmu rodiny. Žalovaná so žalobou na povolenie obnovy konania nesúhlasila, poukazovala na to, že v trestnom konaní vedenom na tamojšom súde prvej inštancie sp. zn. 2T 98/2016 proti žalobcovi vydal súd zákaz približovania otca ku dcére P., ktorá so žalovanou býva v byte na U. XX R. T.. Žalobca bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania, zo zločinu obmedzovania osobnej slobody na chránenej osobe, odvolal sa a predlžuje konanie o vyporiadanie BSM.

2/ Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí poukazoval na to, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má povahu výnimky zo zásadnej nezmeniteľnosti právoplatného rozhodnutia. Preto je jeho prípustnosť vo viacerých smeroch obmedzená. Obnova konania ako procesný opravný prostriedok smeruje proti právoplatným rozhodnutiam súdu, pomocou ktorého možno dosiahnuť nápravu rozhodnutia, ktorého nesprávnosť má pôvod v tom, že v pôvodnom konaní nemohol byť riadne zistený skutkový podklad napadnutého rozhodnutia; teda, ktorým možno za podmienok ustanovených v zákone dosiahnuť nápravu vo veci, v ktorej nebol skutkový stav vo veci zistený úplne alebo správne. Návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy prípadných pochybení pri právnom posudzovaní veci alebo nesprávnosti procesnej povahy. Na nápravu týchto nesprávností slúžia podľa povahy veci rozhodnutia a charakteru namietanej nesprávnosti iné opravné prostriedky. V konaní o žalobe na obnovu konania súd skúma, či žalobu podala oprávnená osoba, či žaloba bola podaná v zákonom ustanovenej lehote, či je daný niektorý z dôvodov obnovy konania a či je obnova konania prípustná. Rozsahom a dôvodmi obnovy konania je súd viazaný. K predpokladom obnovy konania podľa § 397 a/ CSP patrí, že musia existovať skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, týkajúce sa strán sporu a predmetu pôvodného konania, ktoré osoba oprávnená na podanie žaloby na obnovu konania bez svojej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní. Predpokladom ich uplatnenia je aj to, že pre žalobcu môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Musí ísť teda o také skutočnosti alebo dôkazy, ktoré existovali v čase pôvodného konania. Pri rozhodnutiach sa nevyžaduje, aby existovali v pôvodnom konaní. Môže teda ísť aj o také rozhodnutia, ktoré boli vydané až po právoplatnom skončení konania, ktoré sa napáda žalobou na obnovu konania. Súd v konaní o žalobe na obnovu konania musí skúmať aj to, prečo v pôvodnom konaní tieto skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy predložené žalobcom neboli predložené a či ich teda žalobca nepredložil bez svojej viny. Pre záver, či nové skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, bude postačovať aj pravdepodobnosť tohto záveru. Pri rozhodnutiach, ktorých existencia bude dôvodom obnovy konania, pôjde o dve skupiny rozhodnutí. Jednak to budú rozhodnutia, ktoré strana bez svojej procesnej viny nemohla použiť v pôvodnom konaní, napriek tomu, že reálne existovali a jednak rozhodnutia nové, také, ktoré boli prijaté až po právoplatnom rozhodnutí veci. Druhý prípad predstavuje neskoršie rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, ktorú súd v pôvodnom konaní posúdil inak.

3/ Žalobca si v prejednávanej veci žalobou uplatnil žalobný návrh na obnovu konania na tom skutkovom základe, že podľa právoplatného rozsudku tunajšieho súdu prvej inštancie v spojení s rozsudkom odvolacieho súdu bol vylúčený z užívania bytu R. T., na U. K.. XX, až do skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva vedeného na tunajšom súde v konaní 9C. Jedná sa o byt, ktorý majú so žalovaným v bezpodielovom spoluvlastníctve. Konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva sp.zn. 9C na tunajšom súde nie je právoplatne skončené. Dôvod obnovy je podľa neho daný, nakoľko súdy pri rozhodovaní o jeho vylúčení z užívania bytu vychádzali z rozsudku Okresného súdu Bratislava II, na základe ktorého bol odsúdený pre trestný čin, pričom následne bol uvedený rozsudok rozhodnutím Najvyššieho súdu zrušený a žalobca bol spod obžaloby oslobodený. Podľa neho sa jedná o podstatný dôkaz.

4/ Prvoinštančný súd uviedol, že v danom konaní je žaloba o obnovu konania prípustná - vo veci bol vydaný rozsudok vo veci samej, ktorý je právoplatný. Žalobu na obnovu konania môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané - § 400 CSP. Žalobca bol v konaní na tunajšom súde sp.zn. 16C 47/2012 v postavení odporcu neúspešný a teda má aktívnu legitímáciu na podanie žaloby na obnovu konania, nakoľko v jeho neprospech bolo vydané rozhodnutie v konaní sp.zn. 16C 47/2012. Súd ďalej uviedol, že na podanie návrhu na obnovu konania zákon stanovuje kombináciu lehôt: subjektívnej trojmeseačnej, jej začiatok plynie od času, keď sa navrhovateľ obnovy konania dozvedel o dôvode obnovy konania alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť a objektívnej lehoty, ktorá je trojročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Subjektívna lehota na podanie žaloby na obnovu konania musí byť dodržaná v rámci objektívnej trojročnej lehoty,

ktorá plynie od právoplatnosti rozhodnutia. V danom prípade návrh na obnovu konania podal žalobca so zachovaním trojročnej objektívnej (rozsudok č.k. 16 C 47/2012 - 368 nadobudol právoplatnosť 19.06.2014), ako aj so zachovaním trojmesačnej subjektívnej lehoty (žalovaný sa o dôvode obnovy dozvedel doručením rozsudku Najvyššieho súdu sp.zn. 5Tdo 92/2015 - z 14.04.2016, ktorý mu bol doručený dňa 20.05.2016). Žaloba na obnovu konania bola daná na poštovú prepravu 19.08.2016, doručená súdu 23.08.2016.

5/ Pod možnosťou použiť skutočnosti, rozhodnutia a alebo dôkazy bez svojej viny v pôvodnom konaní sa rozumie nemožnosť vykonať dokazovanie v súdnom konaní alebo nemožnosť označiť, či predložiť tie skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy stranou sporu voči súdu. Spôsobilým dôvodom obnovy konania je aj nový dôkaz, ktorý nemohla strana sporu v pôvodnom konaní použiť, ak ním možno preukázať skutočnosti, ktoré môžu pre účastníka privodiť priaznivejšie rozhodnutia vo veci, argumentoval súd prvej inštancie. V predmetnej veci žalobca správne poukazuje na rozhodnutie - rozsudok Najvyššieho súdu vyhlásený 14.04.2016, ktorým bol o.i. zrušený aj rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T 101/2010, ktorým argumentovali a odkazovali naň v dôvodoch rozhodnutia súdy prvej a druhej inštancie v konaní sp.zn.16 C 47/2012, ako jedným z podkladov pre vylúčenie žalobcu z užívania bytu. Rozsudok Najvyššieho súdu, ktorým bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II pre jeho nezákonnosť, bol vydaný až po právoplatnom skončení konania sp.zn. 16 C 47/2012 a žalobca ho preto nemohol použiť v pôvodnom konaní. Súd prvej inštancie v rozsudku zdôraznil, že žalobca v konaní o návrhu na obnovu konania už okrem vyššie uvedeného neuvádza/nezodpovedá žiadne iné a ďalšie skutočnosti a dôkazy, týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, a ktoré by mohli privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

6/ Po zhodnotení tvrdení žalobcu, dôkazov - rozhodnutí súdov, ktoré predložil v súvislosti s návrhom na obnovu konania, súd prvej inštancie dospel k záveru, že návrhu na obnovu konania nie je možné vyhovieť. Poukazoval na to, že uvedený rozsudok - právoplatné odsúdenie žalovaného z trestného činu vedené v pôv. konaní na Okresnom súde Bratislava II sp. zn. 5T 101/2010, ktorý bol pre nezákonnosť zrušený, a následne bol žalobca oslobodený spod obžaloby v danej trestnej veci, bol len jedným z viacerých dôvodov pre vyhovieť návrhu žalobkyne v konaní vedenom pod sp. zn. 16C 47/2012 o vylúčenie žalovaného (O.. J.) z užívania bytu; tak ako vyplynulo z prvoinštančného ako aj z rozsudku odvolacieho súdu. Dôvodmi pre vylúčenie žalovaného z užívania bytu na U. boli aj ďalšie skutočnosti - lekárske správy o ošetrovaní žalobkyne v danom konaní - po napadnutí žalovaným, znalecký posudok, ďalšie listinné dôkazy o správaní sa žalovaného v danom konaní, výpoveď svedka F., výpoveď žalobkyne v danom konaní, rozsudok Okresného súdu Bratislava II vo veci sp.zn. 1T 197/2007 (nebol zrušený), ktorými dôkazmi bola preukázaná reálna obava z násilného fyzického a psychického napadnutia žalobcom, ale tiež skutočnosť, že sa žalobca napr. nepodrobil psychoterapii.

7/ Súd prvej inštancie uviedol, že rozsudok sp.zn. 5T 101/2010, ktorý bol rozsudkom Najvyššieho súdu zrušený, teda nebol jediným dôkazom a skutočnosťou, na základe ktorej súdy vo veci vylúčenia z užívania bytu žalobcu rozhodli. Ak by to tak bolo, v prípade jeho zrušenia, bol by daný jednoznačný dôvod obnovy konania. Ostatné dôvody, pre ktoré bol žalovaný vylúčený z užívania bytu, sa po zrušení rozsudku sp.zn. 5T 101/2010 v dôsledku rozsudku Najvyššieho súdu nezmenili a neboli vyvrátené predložením iného dôkazu a nových skutočností predložených žalobcom v súlade s podmienkami uvedenými v § 397 a/ CSP. Žalobca tak jednoznačne nepreukázal existenciu iných ďalších skutočností alebo dôkazu, ktorý nemohol bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní, ktoré by mohli pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, uzavrel súd prvej inštancie. Z uvedených dôvodov žalobu na obnovu konania v celom rozsahu zamietol.

8/ Žalobca sa súčasne v návrhu na obnovu konania domáhal aj odkladu vykonateľnosti rozhodnutia tunajšieho súdu v konaní sp.zn. 16 C 47/2012. Poukazujúc na ust. § 412 CSP, podľa ktorého súd môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, dospel súd prvej inštancie rovnako k záveru, že mu nemožno vyhovieť. Podanie žaloby na obnovu konania nemá vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia. Súd však môže na návrh odložiť vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia ešte pred rozhodnutím o žalobe na obnovu konania. Procesným predpokladom odkladu vykonateľnosti je existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa. Žalobca ako hlavný dôvod hodný osobitného zreteľa v žalobe uvádzal právo na rodinný život, v prednese na pojednávaní poukázal všeobecne na medzinárodné dohovory, ktoré ukladajú, aby nevzniklo bezdomovectvo s tým, že on nemá kde bývať

a má záujem užívať byt na U. K.. Uviedol, že žalovaná disponuje viacerými bytmi a má túto otázku vyriešenú. Iné dôvody hodné osobitného zreteľa v tejto súvislosti, napr. zdravotný stav žalobcu, starostlivosť o mal. deti, ktoré mu boli zverené, žalobca neuviedol; súd preto len zo samotného tvrdenia, že žalobca nemá kde bývať toto nepovažoval za dôvod hodný osobitného zreteľa. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie návrh na odklad vykonateľnosti rozsudku zamietol. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v spore proti žalobcovi plne úspešný. Súd preto žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške.

9/ Uvedený rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca, v celom rozsahu, domáhajúc sa jeho zmeny tak, že odvolací súd nariadil obnovu konania a odklad vykonateľnosti, prípadne zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Súdu prvej inštancie vytýkal, že mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ďalej že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a napokon že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca navrhoval pripojiť spis Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 9C/171/2007. Žalobca poukazoval na to, že žalovaná má možnosť bývať v byte na E. K.. XX R. T., nakoľko sa ho vzdala v rozpore so zákonom a účelovo prevodom vlastníckeho práva na svojho bratranca, ktorý ho z dôvodu daňovej povinnosti po 5 rokoch previedol na matku žalovanej. Účelové konanie žalovanej žalobca preukazoval emailovou komunikáciou, ako aj A. Č.. XXXX I. XXXX. Súd prvej inštancie mal podľa žalobcu prihliadnuť na to, že žalovaná od začiatku manželstva špekuluje na hranici trestného činu aj s ostatnými bytmi, kde účastníci konania počas manželstva bývali - na W. K.. XX I. E. XX, ktoré len vďaka korupcii a krivým prisahám na súde dokázala uchmatnúť pre rodinu svojej matky M. a s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou sa špekulácie rodiny jej matky dotýkajú aj bytu na U. K.. XX R. T.. S takýmito praktikami na hranici trestného činu majú bohaté skúsenosti z minulosti pri podvodoch s bytmi na W.U. XX, E. XX a domom s asi 20 bytovými jednotkami na Š. (T. E.É.) ulici. Preto treba podľa žalobcu skúmať aj to, ktorý z účastníkov je odkázaný na byt na U. K. a ktorý má k dispozícii druhý byt na E. , čo súd prvej inštancie neskúmal a nevyhodnotil. Podľa žalobcu matka žalovanej okamžite po správoplatnení rozsudku o delení BSM vykoná zápis na LV darovacou zmluvou na žalovanú, aby dokonali svoj podvod a žalovaná vlastní dva byty a žalobca bol bezdomovec. Podľa žalobcu spoločný nájom po uzavretí manželstva vznikol manželom aj k 3-izbovému bytu na W. K..XX R. T., ktorý bol potom špekulatívne prevedený na rodinu matky žalovanej a jeho hodnota v súčasnosti je 239.000 €, čo tiež treba zohľadniť. Žalobca namietal aj spôsob odôvodnenia zamietnutia oboch návrhov, čo považuje za reálne možné iba v prípade korupcie. Žalobca trval na tom, že sa vďaka súdu stáva bezdomovcom. Namietal, že sa súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, že jeho myšlienkový postup v odôvodnení nebol dostatočne vysvetlený. V ďalšom texte odvolania žalobca rozoberá podmienky povolenia obnovy konania súdom ako aj odkladu vykonateľnosti a rozhodovania o nároku na náhradu trov konania v CSP. V doplnenom podaní odvolania žalobca uviedol, že žalovaná od r. 2005 bývala a stále má možnosť bývať v byte na E. XX R. T. a zopakoval, že sa ho vzdala v rozpore so zákonom a účelovo previedla na svojho bratranca, ktorý ho po 5 rokoch previedol na matku žalovanej M.. Žalobca predložil výpis z A. Č.. XXXX I. A. Č.. XXXX, ktorý preukazuje, že matka žalovanej M. teraz vlastní okrem svojho bytu v J. Ú.Ú. XX aj druhý byt na E. XX. Zopakoval tiež svoje tvrdenie, že hneď po ukončení konania o BSM matka žalovanej darovacou zmluvou prevedie na žalovanú vlastníctvo k bytu, aby tak dokonali so žalovanou podvod, aby žalovaná vlastní dva byty a zo žalobcu sa stal bezdomovec.

10/ Žalovaná sa na odvolanie žalobcu nevyjadřila.

11/ Odvolací súd preskúmal a prejednal vec v rozsahu podaného odvolania v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP (t.j. v celom rozsahu) bez nariadenia odvolacieho pojednávania; rozsudok bol odvolacím súdom verejne vyhlásený podľa § 378 ods. 1 a § 219 ods. 3 CSP; odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

12/ Podľa § 397 CSP, proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak a/ sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privediť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

b/ možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu prívodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci,

c/ bolo rozhodnuté v neprospech strany v dôsledku trestného činu sudcu, iných subjektov konania alebo inej osoby zúčastnenej na konaní,

d/ Európsky súd pre ľudské práva rozhodol alebo dospel vo svojom rozsudku k záveru, že rozhodnutím súdu alebo konaním, ktoré mu predchádzalo, boli porušené základné ľudské práva alebo slobody strany a závažné dôsledky tohto porušenia neboli odstránené priznaným spravodlivým zadosťučinením,

e/ je v rozpore s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie, Rady Európskej únie alebo Komisie, ktoré je pre strany záväzné, alebo

f/ možnosť jeho preskúmania vyplýva z osobitného predpisu v súvislosti s uznaním alebo výkonom rozhodnutia slovenského súdu v inom členskom štáte Európskej únie.

13/ Podľa § 403 ods. 1 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva v lehote troch mesiacov, odkedy sa ten, kto podal žalobu na obnovu konania, mohol dozvedieť o dôvode obnovy, alebo odo dňa, keď ho mohol uplatniť.

14/ Podľa § 403 ods. 2 CSP, žaloba na obnovu konania sa podáva najneskôr v lehote troch rokov od právoplatnosti rozhodnutia.

15/ Ako je zrejmé zo žaloby žalobcu, tento sa žalobou na obnovu konania domáhal povolenia obnovy konania, ktoré bolo vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 16C/47/2012. V uvedenom súdnom konaní sa O.. E. J. (tam v postavení žalobkyne) domáhala voči O.. E. J. (tam v postavení žalovaného) vylúčenia žalovaného (bývalého manžela) z užívania bytu Č.. XX/X.H. T. C. na U. K. XX R. T. (zapísaného na A. Č.. XXXX pre P. Ú. P. R.), a to až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM (konanie vedené na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn. 9C/171/2007). V konaní o vylúčení žalovaného O.. J. z užívania označeného bytu súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne O.. J., ktorá sa vylúčenia žalovaného z bytu domáhala z dôvodu agresívneho správania bývalého manžela, ako voči nej tak aj voči spoločným deťom. Svoje vyhovujúce rozhodnutie súd prvej inštancie oprel o výsledky vykonaného dokazovania, z ktorých vyvodil, že (tam) žalovaný O.. J. v minulosti páchal na žalobkyňu fyzické násilie, ktoré žalobkyňa preukázala lekáarskymi správami z rokov 2005, 2006 a 2010, rovnako tak psychické násilie, ktoré mal súd prvej inštancie preukázané trestnými konaniami, ktoré buď už prebehlo (rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 1T/197/2007 zo dňa 19. 8. 2008, právoplatný dňa 2. 6. 2009) alebo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie vo veci žaloby na obnovu konania ešte prebiehalo (rozsudok Okresného súdu Bratislava II č.k. 5T/101/2010 - 368 zo dňa 18. 7. 2013, voči ktorému v tom čase O.. J. podal odvolanie). Súd prvej inštancie vo svojom rozsudku vychádzal tiež zo svedeckej výpovede E. F.. V rámci konania o vylúčenie O.. J. z užívania bytu navrhla žalobkyňa nariadiť predbežné opatrenie, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť nevstupovať do bytu na U. XX R. T. až do právoplatného skončenia veci (o vylúčení z užívania bytu) a aby sa zdržal akéhokoľvek kontaktu s ňou, najmä telefonicky, písaním správ alebo priblížením sa na vzdialenosť kratšiu ako 15 metrov, s výnimkou úradného styku a v rámci realizácie práva styku. Súd prvej inštancie svojím uznesením č.k. 16C/47/2012-77 zo dňa 23. 3. 2012 návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol; na odvolanie žalobkyne Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a predbežné opatrenie nariadil, a to tak, že žalovanému zakázal vstupovať do predmetného bytu a približovať sa k žalobkyňi na vzdialenosť kratšiu ako 15 metrov, okrem úradného styku a v rámci realizácie styku žalovaného s maloletými deťmi, do skončenia konania (o vylúčení z užívania bytu) a vo zvyšku zamietajúce rozhodnutie potvrdil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 11. 6. 2012. Na odvolanie žalovaného proti rozsudku, ktorým súd prvej inštancie vyhovel žalobe žalobkyne o vylúčenie žalovaného z užívania bytu Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací svojím rozsudkom zo dňa 5.5.2014 č.k. 6Co/186/2014-375 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že v konaní bolo preukázané násilné správanie sa žalovaného (O.. J.), najmä vo vzťahu k žalobkyňi, ako aj psychické násilie voči deťom. Podľa lekáarskych správ založených v spise (sp. zn. 16C/47/2012, na č.l. 31 - 37) bola žalobkyňa opakovane v priebehu rokov 2005, 2006 a v roku 2010 ošetrovaná z dôvodu fyzického napadnutia žalovaným, pričom pravdivosť týchto skutočností nebola zo strany žalovaného spochybnená predložením iného dôkazu. Maloletá P. v rozhovore so znalcom PhDr. Ľudovítom Jurášom, CSc. v konaní sp. zn. 28P/184/2009 uviedla, že si zo svojho skoršieho detstva najviac spomína na to, ako otec bil matku. Žalovaný pred znalcom poprel negatívne vyjadrenia detí na jeho osobu (tvrdil, že negatívne vyjadrovanie detí o ňom je výsledkom manipulácie detí matkou), znalec konštatoval, že vyjadrenia detí znejú spontánne a jednoznačne imponujú ako názory podmienené vlastnými osobnými skúsenosťami.

Psychologické vyšetrenie žalovaného poukázalo na to, že ide o osobnosť s priemernými intelektovými schopnosťami, s mierne zníženým sebedovodom, s chybným pomerom k realite na základe zníženej schopnosti prispôsobenia, nekompromisného egocentrického presadzovania svojich potrieb a túžob (agresívny narcizmus), citovo nevyzretú, s významne zníženou schopnosťou empatie, s nedostatkom zmyslu pre proporcionálnosť. Vyznačuje sa zníženou schopnosťou formovať a udržať významné vzťahy, tendenciou k atakom nekontrolovaného hnevu s hostilnými a agresívnymi postojmi k druhému pohlaviu. Ide o osobu tvrdohlavú a impulzívnu, so zníženým ovládaním pudového a citového života s nebezpečím náhleho odtlmenia. Má nevypočítateľné reagovanie (posadnutosť, manierovanosť, nedisciplinovanosť, zlostnosť). Odvolací súd v potvrdzujúcom rozsudku zaujal stanovisko ku skutočnosti, že skorší znalecký posudok vypracovaný znalcom PhDr. Štefanom Matulom (pre potreby konania vedeného na Okresnom súde Bratislava IV sp. zn. 23C/68/2005) podľa záverov ktorého majú obaja rodičia dobré a relatívne porovnateľné osobnostné predpoklady pre starostlivosť o svoje maloleté deti po rozvoze ich manželstva, keď poukázal na to, že znalecký posudok znalca PhDr. Matulu bol vypracovaný ešte v r. 2006, t.j. v čase, kedy sa psychické násilie zo strany žalovaného neprejavovalo v takom rozsahu, ako v nasledujúcich rokoch, takže súd prvej inštancie postupoval správne, keď pri svojom rozhodovaní bral do úvahy najmä závery znaleckého posudku PhDr. Ľudovíta Juráša, CSc., ktorý bol vypracovaný v r. 2010 a ktorý zohľadňoval aj neskoršie prejavy psychického násillia žalovaného. Závery prvoinštančného súdu o potrebe vylúčiť žalovaného z užívania spoločného bytu odvolací súd vyhodnotil ako opodstatnené, keď z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že k fyzickému ako aj psychickému násilliu zo strany žalovaného dochádzalo práve v čase, kedy bývalí manželia užívali spoločne byt na U. K.. XX R. T.. Odvolací súd poukázal aj na početné neustále podávanie vzájomných podnetov úradnou a súdnou cestou bývalých manželov, čo nasvedčuje tomu, že vzájomné spolužitie účastníkov v jednom byte by bolo neznesiteľným a hrozba opakovaného násillia zo strany žalovaného voči žalobkyni a deťom je reálna. Odvolací súd reagoval aj na obranu žalovaného, že nie je z jeho strany dôvod dopúšťať sa násillného správania voči žalobkyni, resp., že z jeho strany nehrozí žiadny útok, keď uviedol, že dôvodom, že nedochádza k fyzickým útokom žalovaného voči žalobkyni, je skutočnosť, že žalovanému bolo predbežným opatrením súdu zakázané vstupovať do predmetného bytu a približovať sa k žalobkyni na vzdialenosť 15 metrov. Len z dôvodu nariadenia predbežného opatrenia došlo k čiastočnému ustáleniu vzájomných vzťahov medzi účastníkmi sporu, čo ale nevylučuje, že v prípade spoločného užívania bytu by k útokom opätovne nedochádzalo. Odvolací súd v tejto súvislosti uviedol, že žalovaný nie je schopný rešpektovať ani zákazy uložené mu predbežnými opatreniami, keď tieto opakovane nedodríava. K námietke žalovaného, že rozhodnutím dochádza k zásahu do jeho vlastníckych práv odvolací súd dodal, že v danom prípade musí právo chrániť slabšiu stranu, a to aj za cenu zásahu do vlastníckeho práva; právo dovoľuje, aby ten z manželov, ktorý zasahuje do práva druhých na pokojný a zdravý život bol v záujme ochrany zdravého vývoja detí obmedzený aj v takých právach, ako je právo spoluvlastníka na užívanie, resp. spoluužívanie domu či bytu.

16/ Rozhodnutie súdu vydané v konaní, ktorého obnovy sa žalobca domáha, sa teda opiera o výsledky dokazovania, ktoré spočívalo vo vykonaní viacerých dôkazov. Rozsudok súdu č.k. 16C/47/2012-318 zo dňa 27.11.2013, ktorým bol žalobca vylúčený z užívania bytu Č.. XX/X. poschodie bytového domu na U. XX R. T., bol založený na viacerých listinných dôkazoch (napr. lekárske správach, preukazujúcich, že žalovaná bývalá manželka žalobcu musela byť opakovane ošetrovaná z dôvodu fyzického napadnutia žalobcom), znaleckom posudku znalca PhDr. Ľudovíta Juráša, CSc. v konaní vedenom pod sp. zn. 28P/184/2009, svedeckej výpovedi svedka F., rozsudku v trestnom konaní sp. zn. 1T/197/2007 ako aj rozsudku v trestnom konaní sp. zn. 5T/101/2010. Všetky spomenuté dôkazy viedli súd prvej inštancie k záveru, že sú splnené podmienky pre vylúčenie žalobcu z užívania označeného bytu z dôvodu reálnej obavy z násillného fyzického aj psychického správania žalobcu voči jeho bývalej manželke (spoločným deťom) v prípade spoločného užívania predmetného bytu. Na odvolanie O.. J. odvolací súd uvedený rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil, pričom sa v plnej miere stotožnil so závermi prvoinštančného súdu. Na týchto záveroch nemohla nič zmeniť skutočnosť, že po tom, ako nadobudol rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 27. 11. 2013 č.k. 16C/47/2012 - 318 v spojení s (potvrdzujúcim) rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. 5. 2014 č.k. 6Co/186/2014 - 375 právoplatnosť, bol zrušený rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 18. 7. 2013 č.k. 5T/101/2010 - 368 (týmto rozsudkom bol O.. E. J. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 349 Tr. zák. a prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák.). Zrušenie uvedeného trestného rozsudku (ktorým bol žalobca odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom a ktorým mu bol uložený aj trest zákaz priblíženia sa na vzdialenosť 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej O.. E. J.) totiž nemení nič na právnom závere o reálnej existencii hrozby

násilného chovania žalobcu voči bývalej manželke a deťom. Zrušenie spomínaného rozsudku vydaného v trestnom konaní pod sp. zn. 5T/101/2010 nijako nespochybnilo a už vôbec nevyvrátilo v konaní sp. zn. 16C/47/2012 preukázané fyzické a psychické násilie žalobcu voči O.. J. a tiež pretrvávajúcu existenciu hrozby takéhoto násillia voči nej. Preto zrušenie trestného rozsudku sp. zn. 5T/101/2010 (resp. právoplatné oslobodenie O.. J. v danej trestnej veci) samo osebe nemôže pre žalobcu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keďže rozsudok, ktorého povolenia obnovy sa žalobca domáha, vychádzal aj z ďalších dôkazov, ktoré všetky preukazovali násilné chovanie žalobcu voči žalovanej (bývalej manželke).

17/ V odvolaní žalobca - okrem argumentu o zrušení rozsudku v konaní sp. zn. 5T/101/2010 - poukazuje na údajné účelové konanie žalovanej týkajúce sa nakladania s bytom na E.L. K. XX R. T.. Táto jeho obrana je však irelevantná pre posúdenie otázky, či sú v danom prípade splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 397 písm. a) CSP.

18/ Vecne správne sa súd prvej inštancie vysporiadal aj s návrhom žalobcu na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia, keď tento v celom rozsahu zamietol, z dôvodu, že nezistil existenciu žiadnych dôvodov hodných osobitného zreteľa, v zmysle § 412 CSP. Ako na to už poukázal súd prvej inštancie, žalobca neuviedol žiadne také dôvody, ktoré by mali povahu dôvodov hodných osobitného zreteľa, svoje tvrdenie, že sa stane bezdomovcom, nepodporil nijakým dôkazom. Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že skutočnosť, že bol žalobca vylúčený súdnym rozhodnutím z užívania spoločného bytu, a hrozí mu preto údajne bezdomovectvo, „nezavinil“ ani súd, ani jeho bývalá manželka, ale žalobca sám svojím - z právneho ale tiež etického hľadiska - neakceptovateľným správaním.

19/ Neobstojí ani námietka žalobcu o tom, že súd prvej inštancie svoje rozhodnutie nedostatočne odôvodnil. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia o zamietnutí žaloby na obnovu konania v potrebnom rozsahu a dostatočne zrozumiteľne uviedol, aké dôvody ho viedli k jeho rozhodnutiu, aj akými úvahami sa pri svojom rozhodovaní riadil.

20/ Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), keď v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie rozsudku súdom prvej inštancie.

21/ O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná mala v odvolacom konaní plný úspech, preto jej vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

22/ Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zákonov, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa(§ 429 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 CSP).